

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Tompá Mihály-utca 10. sz.
Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.
Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:
KOMÁROMY ISTVÁN.
Kiadó laptulajdonos:
ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . . 8 korona. Fél évre . . . 4 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.
A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 12 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

A csatornázás ügye.

Azt hittük, hogy a csatornázás ügye már a télre szépen rendbe jön, — elkészülnek az utcái munkákkal, elkészül a biológiai medence, elkészül a gépezet, megcsinálják december hónap folyamán a házi kapcsolásokat és sok bosszuság után, de a kemény tél idejére mégis csak rendbe jöhetünk.

Most azonban a végén kezdünk csak tisztán látni ezekben a homályos ügyekben és látjuk, hogy ismét és ezuttal alaposan csalódtunk.

Igérték az ősze elejére: szeptemberre, októberre kész vízvezeték, kész csatornázást és most kiderül, hogy csak víz van, azt sem lehet a rendes lefolyásába önteni, a clozetek sem használhatók, hiába készítették el sokan nagy költséggel, hívén a sziréni hangú ígéreteknek és a nyakukra járó rábeszélő kiküldötteknek.

Szóval itt lesz egy hónap múlva a kemény tél és a vízművek legfontosabb része: a csatornázás és az avval kapcsolatos dolgok nem lesznek használható állapotban.

Várhatunk nem addig „majd ha fagy”, hanem addig, míg a jótékony tavaszi szellők föloldják a tél fagyát.

Járhatunk addig télben, hóban egészségünk veszélyeztetésével ideiglenes helyekre vagy a szomszédba, mert világosan látjuk, hogy a szirénhangú rábeszélő ígéretek csak arra valók voltak, hogy a mi zsebünkben a vállalkozók zsebébe hegedüljék át idő előtt a pénz.

Föltétlenül hibáztatnunk kell a vállalkozókat, a kik késedelmes munkabeszámításukkal eltöltötték a nyári idő javarészt, a mikor legjobb idő volt a munkára. Ilyen módon előre tudhatták, hogy el fognak késni. Miért nem adták hát tudtára a közönségnek, hogy maguk sem biznak abban, hogy a művek ősze ké-

szen legyenek, hanem csak a polgári év végére, a kemény tél beállása idejére várható biztos eredmény és a házi csatornák összekapcsolása erre az esztendőre nem bizonyos?!

Ilyen föltételek mellett nem mentünk volna bele abba, hogy már az idén elkészíttessük a házi vízműveket és főleg sok helyen nem engedték volna a régi jó clozeteket lerombolni és átalakítani azért, hogy félévnél tovább hasznavehetetlenül álljanak.

Vakmerő játékot űztek velünk a maguk hasznára és a mi vagyónk és egészségünk kárára.

Ugy tudjuk, hogy a város érvényesíteni fogja ellenük a késedelemért kiszabott jogszerű poenalékat, — ez a városnak érdekében áll és meg is érdemlik az illetők, mert a legjobb időben csak úgy huzták-vonták a dolgot és a végére látszott egy kis erőlködés.

Hanem ez a poenale sovány vigasztalás azok számára, a kik a rábeszéléseknek, ígéreteknek hitelt adva, beugrottak a házi vezeték idejének elkészítésébe és főleg megengedték a régi jó clozetek időelőtti lerombolását és így ideiglenes, az egészséget veszélyeztető állapotba jutottak a télvíz idejére.

Micsoda kárpoztást tudnak nyújtani ezeknek az ígéretekben bizó, rászedett embereknek és családoknak, a kiket napoként veszélynek tettek ki késedelmes eljárásukkal.

Itt azt hisszük, a büntetés nem használ semmit, itt gyors segítségre van szükség és ez a segítség nem lehetetlen, ha városunk vezető férfiai nem kötik magukat az uniformitás betűihez.

A városnak módjában áll még most a beugrott embereknek segíteni, hogy a hosszú téli hónapok alatt ne maradjanak ázsiai állapotban a clozetviszonyok tekintetében.

Egy kis jóakarattal orvosolni lehet

azt, a mit kapzsóság és késedelmeskedő huza-vona elrontott.

Ez a kiségitő modus vivendi pedig abban áll, hogy engedje meg a városi hatóság most mindjárt a házi csatornák összekapcsolását főleg azokon a helyeken, a hol az ígéretekben bizva, lerombolták a régi jó clozeteket. Hogy pedig az utcái csatornák kipróbálása ezáltal semmiben sem legyen akadályozva: ideiglenesen rendeljék el az összekapcsolt csatornák elzárását a tisztító aknában cementlapokkal, úgy hogy az illetőknek késszen legyen ugyan az összekapcsolásuk, de a clozeteket addig ne használhassák, a míg a városi csatornahálózatot ki nem próbálták.

Igy azután megnyerjük a kemény tél idejét és nem kell tavaszig várni a a clozetek használatával, mert mire a csatornahálózatot kipróbálták, már elkészülnek december folyamán az összekapcsolások és így a kemény téli hónapok idején használhatók a házi csatornák s nem kell egész nagy családoknak egészségük nyilvános veszélyeztetésével ideiglenes helyekre vagy a szomszédba járni.

Látjuk tehát, hogy egy kis jóakarattal nagy bajoktól menthetjük meg a lakosság egy részét, a kik rábeszélésekben és ígéretekben bizva, a kapzsóság áldozatainak sorsára jutottak.

Az egész segítség egy kis engedélybe és egy záró cementlapba kerül, senkinek sem okoz nagy költséget és a körülményekhez képest ez a legjobb megoldás.

Hiszük és reméljük, hogy városi hatóságunk, méltányolván a bajba jutott lakosság szomorú és az egészségre káros kilátásait, még idejében el fogja rendelni az ajánlott helyes és célravezető modus vivendinek keresztülvitelét.

Ebben az esetben városunk hatósága nem kis mértékben hozzá fog járulni az amaggy is fenéig fölzaklatott kedélyek és indulatok lecsillapításához. +

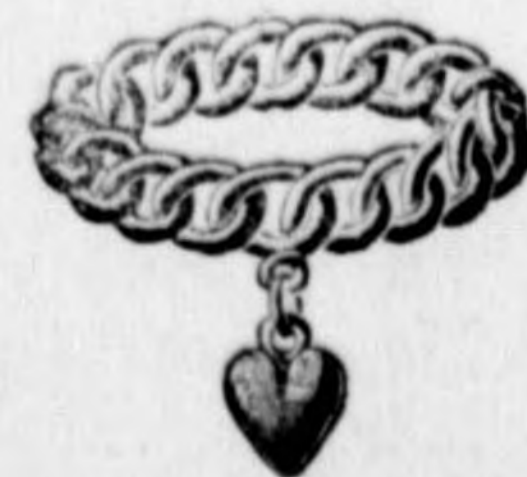

Karácsonyi és ujévi ajándékok nagy választékban és a legolcsóbban

Valaszky Rezső óra- és ékszerüzletében kaphatók **Rimaszombatban.**

Ajándéktárgyak már 1 koronától feljebb.

24—*

Vármegyei közgyűlés.

18938—1912. sz. — A szabályrendeletileg megállapított rendes téli negyedéves közgyűlés határidejétől Főispán ur Óméltóságával egyetértőleg f. évi deczember hó 19-ik napjának d. e. 10 órája, szükség esetén folytatólag 20-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombatba, a megyeház nagytermébe tüzetett ki.

Midőn erről a közönséget ezennel értesitem és a vm. bizottság tagjait megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egyidejűleg köztudomásra hozom, hogy a rendes közgyűlés keretében a köztanácskozás és elintézés kiválóbb tárgyait a vármegyei közigazgatási bizottságból az év végével a törvény értelmében ki-lépendő 5 tag helyének választás utjáni betöltése, továbbá az 1912-ik évre a vm. különböző bizottság megalakítása és illetve kiegészítése, valamint egyéb a tárgysorozatban egyidejűleg törvényszerűen kihirdetendő közérdekű és fontos vármegyei ügyek fogják képezni.

Rimaszombat, 1912. november 24.

Lukács, alispán.

Meghívó.

Gömör-Kishontvármegye községi és körjegyzői egylete 1912. deczember 5-én d. e. 10 órakor Rimaszombatban, a vármegyházán

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a tagokat az elnökség tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. A „Belügyi Közlöny“ f. évi 48-ik számában megjelent 174156/IV/b—1912. számú belügyminiszteri rendeletre nézve egyöntetű intézkedés s ezzel kapcsolatban egyesületünk előterjesztése az országos jegyzői egyesülethez az iránt, hogy fizetésünk és illetményeink tervbe vett megállapításánál a magánmunkáltra eső jövedelemből az ezzel járó hivatalos és magánkiadások levonassanak.

2. Előterjesztés vármegyei Törvény-

TÁRCZA.

Szerb hódításkor.

I.

Nincs szebb dolog annál, és nagyobb élvezet sincs arról, mikor az ember közelről nézheti a világtörténelmet, hogyan csinálódik. Nekem is annyi közöm van hozzá, mint Uthy Tóni bátyámnak, nézhetem, de nem szólhatok bele. Mert azt nem tekintem beleszólnak, hogy dörgedelmes vezércikket írhatok Péter király ellen. Der Zar wird sich kratzen, mondta annak idején hasonló helyzetben Istenben boldogult Tenczer Pál, kirohanván egyszer mérges vezércikkben a minden oroszok czárja ellen. En ezt több bizonyossággal mondhatnám az öreg Karagyorgyevicsről, mert egy szerb, ha még annyira király is, az én vezércikkem nélkül is állandóan vakarózik.

De én nem akarom csinálni a világtörténelmet, csak nézni akarom és félek az eseményektől, melyek előre vetik árnyékukat. Mi lesz velünk, mi lesz gyermekeinkből, ha a szerbek tényleg megüzenik a háborút a monarchiának? Es mi lesz Rimaszombattal, ha Pasics ragaszkodik ahhoz, hogy Szerbiának hadi kikötője legyen nemcsak az Adrián, hanem a Rimán is. Általában mi lesz velünk, ha a szerbek elfoglalják Magyarországot, a mihez az ő elhatározásuk már megvan, csak éppen a mi beleegyezésünk hiányzik?

hatóságunkhoz, hogy addig is, míg fizetésünk kormányhatóságilag rendeztetik, — úgy mint ez már más vármegyékben belügyminiszteri jóváhagyással megtörtént, — a jegyzők törzsfizetése 2400 koronára, a segédjegyzők 1600 koronára kiegészíttessék s az előjáróság, segéd- és kezelőszemélyzet napidíja 8, illetve 6 koronában állapíttassék meg.

3. Az 1913. évi január hó 1-én életbe lépő 1909. évi IX. t.-cz. végrehajtása iránt kiadott utasítás szakszerű ismeretése.

4. Egyéb indítványok tárgyalása.

Kartársainkat felkérjük, hogy lehetőleg teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

Felsővály, 1912. november hó 24.

Bodnár Zoltán,
egyesületi főjegyző

Id. Fölföldy Ottmár,
egyesületi elnök.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat r. t. város képviselőtestülete folyó évi november hó 26-dikán közgyűlést tartott dr. Kovács László polgármester elnökle alatt. — A tisztviselőknél kívül jelen voltak: Bodor István, ifj. Csapó János, Fábry Zoltán, id. Gyürky Pál, Jaczkó Pál, Koreny Pál, ifj. Lengyel Pál, id. Lévy István, Loysch Ödön, Medveczky Sándor, dr. Molnár József, id. Rábely Miklós, Rónay Gyula, Soós Ferencz, Soós Gyula, Stolcz Zsigmond, Szabó István, K. Szabó József, Széman Endre, Varga István, Zachar Gusztáv és dr. Zehery István képviselőtestületi tagok.

Az elnöklő polgármester a közgyűlést megnyitván, mindenekelőtt néhai Rábely Béla volt városi állatorvost parentálta el kegyeletes szép szavakkal.

Kiemelte, hogy a városunk közönsége az elhunytban egyik oly tisztviselőjét s a tisztviselők egyik olyan társukat veszítették el, a ki a kötelessége lelkiismeretes teljesítésében mindenkor kitűnt, még akkor is, midőn betegsége miatt már csak minden erejének megfeszítésével volt képes a feladatát betölteni s aki emellett előzékeny és kellemes modorával a közönség becsülését s a tisztviselő társai osztatlan szeretetét már idejövetelekor mindjárt kiérdemelte. — A korai halála felett érzett fájdalom pedig annál nagyobb, mivel tudjuk, hogy a szülővárosába is az a nemes ambíció hozta, hogy tudását és ifju életének minden munkabírását a szülővárosára javára gyümölcsöztesse, a

Ugy-e hogy komisz világ jár erre mifelénk, annyi bizonyos. Rimaszombat, hogy szerb járom alatt nyög, azt elképzelni is szörnyűség. Rimaszombat, mint balkáni város, az direkt rettenetes volna. Közállapotaink, közintézményeink, közéletünk hová jutnának, mivé lennének??

En csak kérdéseket vetek fel, de az eseményeket feltartóztatni nem bírom és feleletet adni még a saját kérdéseimre sem tudok. Azaz, hogy mégis. Csak azt nem tudom biztosan, hogy a szerbek tényleg elfoglalják-e Rimaszombatot, de hogy mi történik abban az esetben, ha elfoglalják, azt már tudom. Az embernek azért van látnoki szeme, hogy belenézessen a jövőbe. En hát egyszerűen előveszem a látnoki szememet és nézek vele.

Nézek. Látom is már, hogy jönnek a szerbek. Egy egész hadtestet vontatnak fel Rimaszombat elfoglalására. A parancsnokuk Gyorgye, az eksz-trónörökös, és ők jönnek hatalmas erővel és feltartóztathatatlanul. A polgármester nem ijedt meg valami nagyon, hogy jön a sok szerb, hisz azok boeskorokkal felszedik a járdák sarát. Lóra ültette Csapó Lajost, az adópénztárnokot: Eredj fiam Laji, menj eléjük a fehérszázalóval és jelentsd nekik, hogy megadjuk magunkat kegyelemre.

Szólt pedig az adópénztárnok:

— A kinstárt is eléjük vigyem, gazdám?
— Mennyi van benne? kérdezte a podeszta.
— Tizenhárom krajczár, hangzott a válasz.
— Szerencsétlen szám, vidd előjük, hangzott a rendelet.

melyhez nemcsak a boldog gyermekkor emlékei, hanem kiterjedt rokonsága révén is benső kötelékek fűzték, de mielőtt reményei teljese-
désbe mehettek volna és a maga és családja boldogságának alapját megvethette volna, a halál elszólitotta közülünk. Indítványozta, hogy emléke a közgyűlés jegyzőkönyvében örökíttessék meg s az özvegyéhez és az elhunyt köztisztviselőben álló édes atyjához a közgyűlés részvétiratot intézzen. Ezt a közgyűlés egyhangulag el is határozta, sőt a tárgysorozat tárgyalása során tekintettel arra, hogy Rábely Béla rövid ideig tartó szolgálati ideje alatt nyugdíjigényt nem szerezhett, az özvegye részére 400 kor. temetési segílyt is megsza-
vazott.

A tárgyalásra került ügyek közül jóváhagyta a közgyűlés a vasuti vámszedési jog elnyerése iránti ügyben kelt miniszteri rendelet értelmében módosított műszaki leírást és terveket, azután pedig Ferenczy István levelei kiadása érdekében a város megbizásából Budapestre tett utazás költségeit utalványozta ki dr. Wal-lentyi Dezső főgimnáziumi tanárnak, a ki-nek minden tekintetben eredményes és önzet-
len fáradozásáért, valamint a tudományos kutatásai közben segédkezett dr. Sztrakoniczky Károly muzeumi őrnök halás köszönetét nyilvánította.

A városunk rendezése és jövő fejlődése szempontjából fontos tárgya volt a közgyűlésnek a Jánosi felé vezető ut és a vasut közt elterülő terület szabályozási terve. — Tudvalévő dolog, hogy a tisztviselő telep érdekeltsége az 1909. év folyamán a tisztviselő telep szabályozása iránt kérvénnyel fordult a városhoz. Már akkor igye-
kezett a város vezetősége egy minden tekintetben megfelelő s az egész ottani környékre kiterjedő szabályozási tervet készíteni. Ámde a tisztviselő-telep mielőbbi létesíthetése érdekében és azért is, mivel az ottani érdekeltek a várost csaknem befejezett tények elé állították, nem lehetett a kívánalmaknak megfelelő megoldást találni s azt a szabályozási tervet is, a mit a város képviselőtestülete akkor elfogadott, a vármegye csak részben hagyta jóvá s arra utasította a várost, hogy megtelegteleg szabályozási tervet készítsen.

A most tárgyalt szabályozási terv a rendezés kérdését a lehető legszerencsésebben oldja meg. Ugyanis, míg az első terv szerint a Jánosi felé vivő ut az állami uttal a gyermekmenhely előtti ut meghosszabbításában nyert volna összeköttetést, addig az újabb terv szerint a főösszekötő ut az állami utnak a vasutal való keresztelésétől kiindulva, egyenes irányban és 20 méter szélességben halad a Jánosi felé vivő utig, mely főközlekedési utat a keresztelő utcaig csaknem a Rimaszombat—poltári h. é. vasut

Csapó Lajos engedelmeskedett a podesztás parancsnak és kilovagolt a város határába.

Gyorgye kegyesen fogadta a hódolatot és a város vagyonát.

— Több nincs? — kérdezte.

— De van, mondá Csapó Lajos. A Lichtschein doktornak több van, de az nem ad.

— Majd ad! — mondta Gyorgye.

— Éppen a majdra nem ad, hangzott a válasz.

A trónörökös nem vitakozott, hanem belovagolt a városba s meghódítottnak jelentette ki azt.

A városháza előtt a polgármester fogadta. A kölcsönös üdvözlések után így szólt Gyorgye herczeg:

— Fáradtak vagyunk Goszpodar Podeszta, menjen ki-ki nyugalomba.

A polgármester megdöbbenve kérdezte:

— Célzás akart ez lenni, fenség?

Gyorgye nem felelt, ellenben megkérdezte, hogy hol van itt az uj szálló.

Megmutatták neki a „Hungária“-szállót, a mit az extrónörökös elég kellemesnek és szel-
lősnek talált.

— A szállodai viszonyok itt egészen olyanok, mint otthon a Balkánon — mondta és fáradtan a hódító nap izgalmaiktól, álmra hunyta le szemeit.

pályatestig haladva, szelik át, a hol a pályatesten innen még egy külső összekötő ut van tervezve, úgy hogy az egész ott elterülő városrész szép egyenes utcákból és szabályos, csaknem négyzet alakú telektömbökből áll. Ezt a megoldást egyébként a vízvezeték létesítése is így parancsolta, mert az Akasztó hegyen lévő medencéhez vivő főnyomó cső elhelyezését elhalasztani semmiesetre sem lehetett, már pedig az a gyermekmenhely előtti utcán át, illetve az ennek tervezett meghosszabbításában a szükséges kiegészítések miatt, melyek az utcanyílást gátolták, kellő időben nem lett volna lefektethető s a mellett műszakilag is megfelelőbb volt az a megoldás, hogy a főnyomócső már egyenesen a tervezett főösszekötő ut mentén fektetett le.

Kívánatos volna most már, hogy miután a közgyűlés az új szabályozási tervet elfogadta, az érdekelt telektulajdonosok is megegyezésre tudnának jutni a telkeik rendezése kérdésében, mert ezáltal a jelenleg vajmi csekély jövedelmet hajtó földek, mint építési telkek, az értékükben tetemesen megnövekednének.

Ezután tárgyalás alá került a tisztviselői fizetések rendezésére kiküldött bizottság javaslata.

Itt mindjárt ki kell emelnünk, hogy a városunk képviselőtestülete méltó módon járt el úgy önmagával szemben, mint a tisztviselő karral szemben, a midőn a rég vajdó kérdést az 1912. évi LVIII. törvényzikkben biztosított jogánál fogva a legkedvezőbb módon intézte el. Az említett törvény ugyanis kötelezi a városokat, hogy a tisztviselőket fizetési osztályokba sorozzák és az állami tisztviselőkre nézve érvényben lévő fizetési osztályoknak megfelelő illetményekben már 1913. évi január hó 1-ső napjától fogva részesítsék s hogy ezenfelül családi pótlékot is nyújtsanak. A törvény azonban a törvényhatósági joggal felruházott, valamint a nagyobb és kisebb rendezett tanácsu városok között különbséget tesz, így a rendezett tanácsu városok között a 10000 lakoson felüli városok tisztviselőit kötelezőleg a VII—XI. fizetési osztályokba, a 10000 lakoson aluli városok tisztviselőit pedig az illető város szabadság elhatározása szerint a VII—XI., illetve VIII—XI. fizetési osztályokba sorozza. A kiküldött bizottság azt javasolta a közgyűlésnek, hogy a városunk tisztviselőit a törvény mellékletét képező C) táblázat szerint a VII—XI. fizetési osztályokba sorozza.

Ezt a javaslatot indokolta azzal, hogy a törvény egyes tisztviselők magasabb fizetési osztályba sorozását nem engedi meg, hanem csakis aközött lehet választani, hogy az egész tisztviselői kar a D) táblázat szerinti alacsonyabb vagy a C) táblázat szerinti magasabb fizetési osztályokba

II.

Már delelőn járt a nap, mikor Gyorgye felébredt s megkezdte Rimaszombat tényleges meghódítását. A szerb hivatalnokok, a kiket magával hozott, hogy mindjárt kéznél legyenek, ha a meghódított területen a szerb közigazgatás berendezésére kerül a sor, alázattal várták parancsait, Gyorgye felment a városházára, körülnézett, aztán így rendelkezett a szerb hivatalnokokkal:

— Hazamehettek. Rátok itt semmi szükség nincs, a közigazgatás itt egészen olyan, mint odahaza Szerbiában.

Azok hazamentek és Gyorgye folytatta rendelkezéseit.

— A várost szerb jellegű uralom alá kívánom helyezni, azért kéretem azokat, a kiknek szerb hangzása nevük van, hajlandók-e a kormányzatban résztvenni.

A felhívás nem talált különös széles körben visszhangra. Szerb hangzása név kevés volt Rimaszombatban. Szerb érzésűnek dekla-

soroztassák-e? Ámde a közgyűlés a múlt évben, midőn a tisztviselői fizetési osztályokba sorozta, már négy tisztviselőt a C) táblázatnak megfelelő magasabb osztályba sorozott s ennél fogva már csak két tisztviselőről volt szó, mint olyanokról, kik a C) táblázat szerinti magasabb fizetési osztályba sorozás esetén kedvezőbb fizetésben részesülnek, minthogy némely tisztviselő mindkét táblázat szerint ugyanazon fizetési osztályba jutna. Azok az okok, melyek némely tisztviselőnek magasabb osztályba sorozását a múlt évben szükségessé tették, most is fennállnak s mert a fizetések kedvező rendezése után az iparhatósági fizetési díjak és különféle viszszaútalások el fognak esni, így a múlt évben tervezett rendezésen felül csupán 4800 koronát tesz ki az az összeg, a mi újabb áldozat gyanánt hasonló volna a C) táblázat elfogadása esetén. Mivel pedig a bizottság a költségelőirányzatból arról győződött meg, hogy a fizetések kedvezőbb rendezése nem okoz számbavehető teherbőbbletet és ámbár a városunk lakossága a 10000 lélekszámon alul van is, de tekintve, hogy városi jellege felette áll számos 10000 l kossal bíró városnál is s mert a városunk tisztviselőivel szemben épen olyan követelményeket kell támasztani, mint bármely nagyobb város tisztviselőivel szemben, méltányosnak találta, hogy az illetményeik is megfelelőbb módon rendeztessenek.

A bizottsági javaslat alapján megindult vitában íj. Lengyel Pál volt az első felszólaló, a ki a bizottság egyik tagja lévén, mivel a bizottságban a C. táblázat ajánlása mellett foglalt állást, — a közgyűlésen a bizottság javaslata ellen igyekezett érvelni, de felszólalásának semmi hatása sem volt. Id. Gyürky Pál fejtette ki azután a töle megszokott hatalmas érvekkel, hogy a tisztviselőknak adott fizetés a magavalóságában hasznos befektetést képez, mert a városunk ügyeinek intézését, nagy értékű vagyónának kezelését és a közönség igényeinek kielégítését csak olyan tisztviselőkartól lehet szigorúan megkövetelni, a mely az anyagi gondoktól menten mindenképen a közszolgálatnak élhet. Utána dr. Zehery István, mint a bizottság egyik tagja fejtette ki a bizottság álláspontját s végül a polgármester oszlatta el az íj. Lengyel Pál felszólalása nyomán támadható azt a feltevést, hogy a tisztviselők fizetésének rendezése okozná a jövő évben előálló teherbőbbletet, kimutatván, hogy igenis a teherbőbbletet az okozza, hogy a Rimaszombat—poltári h. é. vasutára adott 440.000 koronának a törlesztési részletét is be kellett a költségvetésbe állítani és találoán mutatta ki, hogy a költségvetésünk emelkedésével párhuzamosan, miként növekedett a városunk vagyona a létesített üze-

ráltak Tóth Gusztávot, a ki mint a bolgár király udvari sósperecz szállítója, a bolgár-szerb szövetség révén némileg lekötözöttnek érezte magát a szerbekkel szemben.

Keresték tehát a szerb hangzása névvel megáldott embereket tovább. Egy adjutáns végig száguldott a városon s aztán visszazáguldott a trónörökös elé.

— Fenség, az egész rimaszombati közéletben két olyan tényező van, a kiknek neve szerbül hangzik, de ők meg nem akarnak kérni a szerb hatalomból.

— Kik azok?

— Az egyik *Lefkovics*, a másik *Weiszmanovics*. Előkelő, fenomenálisan képzett kereskedő mindegyik, de ők is inkább magyar alattvalók maradnak, mint szerb kormányzók.

Az ex trónörökös haragosan összevonta szemöldökét, aztán összevonta csapatait s beszédet intézett hozzájuk.

— Katonák, ti teljesítettétek kötelességeteket és a szerb fegyvereknek újra diadalt szereztek.

mek és újabb jövedelmi források révén, a melyek egyúttal biztosítékot képeznek arra nézve, hogy itt az igazi városi fejlődés feltételei már megvannak. Ezek után a közgyűlés a bizottsági javaslatot elfogadta s ehhez képest a tisztviselőket 1913. évi január hó 1-től fogva a következő fizetési osztályokba sorozta:

Polgármestert a VII., rendőrkapitányt, tanácsnokot és főjegyzőt a VIII., alkapitányt, aljegyzőt, árvaszéki ülnököt, ügyészt, mérnököt, erdészt, számvevőt és pénztárnokot a IX., orvost, II. pénztárnokot, ellenőrt, iktatót a X. és a közgyámot, számtisztet, adótitest, végrehajtót és irnokokat a XI. fizetési osztályba.

A tárgysorozat további pontjainak tárgyalása során bizottságot küldött ki a közgyűlés a jövő évi virilista névjegyzék kiigazítására, elhatározta, hogy az árvapénzek az eddigi arányban a helybeli pénzügyintézeteknél gyümölcsösztetendők, — a cselédnyilvántartási szabályrendelet életbeléptetése napját 1913. évi január elsejére állapította meg, jóváhagyta az állami fiu- és leányiskola múlt tanévi számadásait és a Mező-utca meghosszabbítása érdekében a ref. egyházzal kötött csereszerződést elfogadta. A temetőföldek szerzésére vonatkozó tanácsi javaslatra nézve pedig azt határozta, hogy annak elfogadása előtt az erre kiküldött bizottság más vétel lehetőségéről is szerezzen tájékozást.

Végül a közgyűlés néhány illetőségi ügyet tárgyalta.

Neogrády Antal képkiallítása.

A múlt vasárnap délelőtt a művészet ült ünnepet a rimaszombati vármegyeháza nagytermében, a mikor a megye notabilitásai és nagyszámu intelligens közönség jelenlétében megnyitották megyénk nagynevű szülöttének: *Neogrády Antal* festőművésznek képkiallítását.

A megnyitáson ott láttuk *Bornemisza Lászlót*, megyénk főispánját, *Lukács Géza* alispánt, *Kolbay Sándor* törvényszéki elnököt, *Széman* Endre prépostot s a városban lakó intelligencia képviselőit csaknem teljes számmal, különösen képviselve volt a szépem s a hölgyek arcaikat rózsásra festette az érdeklődés izgalma, szemeik csillogó várakozással szögeződtek a hangulatos, színpompás képekre, a melyeket a mester maga rendezett el hatásos csoportokba.

Pontban 11 órakor *Lukács Géza* alispán szép beszédben üdvözölte a művészt, a kit a magunkénak mondhatunk s a kinek dicsősége reánk is visszasugárzik. *Neogrády Antal* művész az ő egyszerű, kedves modorában köszönetet mondott a szíves fogadtatásért és az érdeklődésért, a melyet a megye székhelyén talált, a melynek

Ez a mi hódításainknak középpontja, mert Rimaszombaton túl, Bécs felé már Európa kezdődik. Ezt a várost megerősítjük, mi pedig visszavonulunk dicsőséges hazánk fővárosába. Miután a vakmerő magyarok megtagadnak minden közönséget velünk, katonai parancsnokul föléjük rendelem *Krajcsákovics* dragománunkat és felruházom őt teljhatalommal szerezzen érvényt a szerb akaratnak úgy, a hogy azt jónak és helyesnek látja.

A csapatok tisztelegtek, *Krajcsákovics* dragomán átvette az ex trónörökösötől a parancsnokságot és a szerb csapat az itt hagyott őrség kivételével visszautazott Szerbiába. *Krajcsákovics* dragomán pedig rögtön megkezdte érélyes intézkedéseit, főhadiszállásul kijelölte a „Gömört,” s a hadiszállás vezetőjévé azonnal kinevezte a görög származású, tehát a szerb nemzettel szintén szövetséges vérből származó *Karaoszt*.

Alig tette ki lábát Gyorgye, megkezdődött Rimaszombatban a szerb rémuralom. *Skiz.*

Megérkeztek az új őszi és téli kosztüm-kelmék óriási nagy választékban. Fehérnemű kelengye, vászon és asztalneműek.

Kívánatra mintagyűjteményt készséggel küldünk, esetleg meghívásra utazónk által bemutatjuk. 9—

ROSENBERG GYULA és TESTVÉRE ruhakelme és kelengye nagy árúháza **MISKOLCZ.**

festői hegyes-völgyes tájain sok hangulatot talált ecsetje számára.

Ezután megkezdődött a kiállítás szemléje, a mely ez alkalommal a közönség nagymérvű látogatása miatt nem is lehetett eléggé beható, mert a nagy terem jóformán megtelt nézőkkel.

A terem két oldalán sorban helyezte el a művész a nagyobb képeket, míg a kisebbeket a terem közepe táján két spanyolfal mindkét oldalán aggatta föl a szimmetria és műizlés sugallata szerint.

Kezdjük a nagyobbakkal. A nagyteremnek azon az oldalán, a hol a gyűléseken az elnökség ül, középtűt van a legnagyobb kép: „A murányi vár.” Mintegy másfél méter magas, körülbelül ugyanolyan széles díszes keretben. Vadregényes sziklás völgy az előtér, a melyből az orom kimagaslik, tetején a meglehetősen épen maradt várromokkal. Az egészen a fenyveserdők és bércek égbenyuló hangulata ömlik el, a melyet még növel egy-két a várhegy körül kóválygó sasnak a képe is. A kép ára 1500 korona. Méltó díszére válnék Ferdinand király vagy Coburg hercege kastélyának.

Mellette több szép, hangulatos, élénk színű kép van, de valamennyi közt a legmegragadóbb a jobboldali legszélső, a mely „A gyík” címet viseli. Maga a gyík csak egy kis vonal a kép közepén, hanem pompás gondolat volt annak a csodálkozó szép hölgyalagnak eléjefestése, a ki egy vizparton állva bámulja a vele szembenálló gyíkot. A víz tiszta tükrözése s a környező táj és a háttérben álló hegyek olyan mosolygó derűt árasztanak a képre, a milyennel csak a mély gondolatú és érzésű ember nézi a természetet.

Ez a derűs báj, az életnek ez a szelíd, mosolygó fölfogása mint alaptónus ömlik el a művésznek a legtöbb képén.

Hogy a nagyobb képeknél maradjunk, menjünk át a terem tulsó oldalára, ott találjuk a szélén, „A gyíkkal” szemben „Szeptember”, egy középnagyságu erdei tájképben, a hol őszi virágokat gyűjt egy hölgy és a fák zöld lombjai közű mintegy észrevétlenül belopódkodik az aranyárga szín, mint az őszi előhírnöke.

Ezen a soron még két nagyon hatásos nagyobb képet láttunk. „Modern szirén” az egyik, „A nyár” a másik. A modern szirén erősebben hullámgyűrűző tenger partján, sziklán álló teherruhás hölgy, a kinek arcza bájait természetéből sejtjük. Az egész kép olyan közvetlenül megkapó, hogy a legtöbb szemlélő ennek ítélte a pálmát. De a természet mélyebb szemlélői haboznak: vajjon nem „A nyár”-e az előbbival, ez az erdős háttérű partszakadék, tetején lelelészó fehér libákkal s a szélén ülő libapásztor leánykával, a kinek könnyed alakján a gondtalan életkedv mélyeséges derűje mosolyog; a szakadék elején pedig a lókörmű szattyu leveleit szinte leszakítanánk, a milyen élethívő lapulnak oda. Ennek a képnek ártatlan derűje és mosolygása fölér amannak találó, remek gondolatával.

Szembetűnő még a többi nagy kép közt az „Esti napsugár” című szintén egy ábrándos női alakkal.

A kisebbek közt igen szép derűs hegyoldalt tüntet föl egy másik „Szeptember” című egy cserkésző férfialakkal a közepén. Feltűnő még az „Erdei patak” című, amely meglehetősen sötét háttérű, árnyas erdőben, a patak partján ábrándozó fiatal leányt ábrázol.

A sok között kiválik idylli hangulatával és szindus virágaival „A tanító ur kertje.” Szép idyllikus, derűs kép „A falu.” „A mezei virággyűjtés.” Találunk részleteket Murány vidékéről. Az akvarellek és hasonlók közt van a Balaton vidékéről, a Magas-Tátra tavainak környékéről.

Valamennyit jellemzi a derűs tónus, a színek élénkebb hatása, úgyhogy még „Vihar” című akvarellje is meglehetősen világos színű, de a szelvéssz felfordító műve erősen mutatja a vihar hatását.

A kiállítást szívesen látogatták villamfény mellett is az esti órákban s eddig elkelt az „Eső után” című hangulatos kép, a melyet Széplaky Lajos vett meg.

Lapunk zártáig elkelt még „A gyík” s az ugyanazon sorban levő „Libapásztor.” Alighanem elkel a „Modern szirén” és a „Reggeli teríték.” „Szeptember” és átellenese a „Vágásban” című. Tetszik a „Vihar” és több akvarell.

A kiállítás ma vasárnap még nyitva lesz s a közönség válogathat igazi művészi képekben.

—X—

Egy szó.

Azt mondja egy követni való tanács: akkor beszélj, ha kérdeznak! Legtöbb esetben én is megtartom, hanem most mégis ellenére cselekszem.

Kezünkben levő lap 44. számában a „Szeljegyzetek” írója multunkat tette szóvá, — már értve történelmi multunkat. Hogy mi az én véleményem róla, — az teljesen mellékes. Hanem mikor elolvastam, azt gondoltam magamban, hogy ez a toll alighanem mélyebbre szurt, mint a mit szisszenés nélkül szoktak eltűnni . . . lesz érte hadd-el hadd! Sejtelmem be is vált, a mint azt a következmények mutatták: jött rá a „Nyilt levél”, — erre az „Egy kis felelet” és — subcontra — megint egy „Levél . . .”

Nem védem a „Szeljegyzetek” íróját, nincs rá szüksége és azt hiszem, hogy nem is venné szívesen, ha én az ő doigába belekontárkodnék.

Nem támadom a „Nyilt levél” íróját, mert oktalanság volna. Hogy mégis néhány szót fűzök a kérdéshez, az oka az, hogy én is gondolkodtam azóta a tentnevezett multunk fölül . . .

Ugyan ne csörtessük a kardot *önérzettel*, annak most semmi oka sincs! Felejtjük el a történelmünket? — hiszen megtesszük, talán sokkal hamarabb, mint ahogy akarnók és sokszor magunk sem vesszük észre, hogy már elfelejtettük.

És talán helyesebben is van így! Már tul vagyunk azon, hogy: historia est magistra vitae! Vagy nem vagyunk tul? Most hamarjában nem is tudom, hogy melyik a helyes.

Tul vagyunk? Igen! Nem hallgatunk a mesterre, nincs rá szükségünk, hiszen öreg már és a mai körülmények egészen mások, mint amikor még ő taníthatott s amire tanít, most nem vehetjük hasznát. Ma nem Hunyadi Jánosok vezetik a kort. Szép dolog róla ábrándozni, hanem akkor felkopik az állunk . . . Tehát tul vagyunk!

De mégis, hátha nem vagyunk tul? Hiszen a mestereknek mindig az volt a tragédiája, — más szemében komédia — hogy hallgatták, hallgatták őket szájátva s amikor a tanultak szerint kellett volna cselekedni, mindig ellenkezőleg tettek. Ma is így van: *beszélünk* róla, hogy a történelemből tanulunk, a mi szép volt benne követjük, a hibákból pedig okulunk. De figyeljük csak meg, hogy úgy *teszünk*-e, ahogy kellene, ha tanultunk volna!? Azt még az sem mondhatja, a ki történelmi könyveken alszik, hogy: igen! Mindig éppen ellenkezőleg cselekedtünk, cselekszünk és hogy fogunk-e cselekedni — a jövő titka — én azt hiszem, hogy: *igen*.

Most veszem észre, amikor már leirtam, hogy azt irtam: cselekszünk. Ez nem helyes, hiszen *mi* nem cselekszünk, nem is cselekedtünk, mert azt mindig mások tették és teszik most is helyettünk. Ha valami aztán balul üt ki, mindig *mi* adjuk meg az árát.

Sohasem volt alkalmunk — még ha van is tanulni való a történelmünkben, még ha ezt meg is tanultuk — hogy amit tanultunk, használjuk is. S hogy mégis hivatkozunk a történelemre, tesszük azt *szokásból*, anélkül, hogy meggondolnánk, van-e valami alapja beszédünknek?

Tanulunk — nem tanulunk; egészen mellékes! Aki tanul, olyat tanul, aminek sohasem veszi hasznát. Aki nem tanul: legalább nem fecsérlé el az időt, addig talán egy fordulót vehet az ekével vagy egy patkószeget csinál meg. Nagyobb haszna van belőle.

Azt hisszük, hogy fognak bennünket kérdezni, hogy a nagyszámu történelmi tanulságok dacára ne üzenjék meg a háborút Szerbiának? Ugyan ne áltassuk magunkat! Ha tényleg megjön a behívó, minden tudásunk és meggyőződésünk ellenére lemegyünk és szépen agyon lövetjük magunkat — hogy egynehány ausztriai gyáros portékája ne maradjon a raktárjában penészadni, hanem eladhassa a Balkánon és mikor eldülünk, mámorosan kiáltjuk: éljen a haza! . . .

De azért: *historia est magistra vitae!*

Kováts József.

Értesítés.

A folyó évi deczember hó 5-ére Bánrévire egybehívott gömör-kishontvármegyei általános tanító-egyesületi választmányi és „Tanítók Háza” igazgatósági gyűlését betegségem miatt *deczember hó 19-ére halasztom el.*

Rimaszombat, 1912. november 28.

Törköly József,
ált. tanító-egyesületi elnök.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni szíveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Andrássy Dénes gróf 77 éves. *Andrássy* Dénes grófnak, a nagy jótékonyaságu főurnak f. hó 18-án ünnepelték meg Krasznahorkaváralján egészen esendben a 77-ik születésnapját. A jó erőben és egészségben levő grótot e napon hódolattal üdvözölte az uradalmi tisztikar, melynek élén *Sulyovszky* István kir. tanácsos, uradalmi kormányzó a tisztelet és ragaszkodás szavaival szólott és éltette a grótot.

A bolgár király köszönő távirata.

Általános bámulatot keltett a világ előtt az a katonai siker, melyet az eddig nem eléggé méltányolt bolgár hadsereg a most folyó Balkánháborúban elért. Természetes, hogy ez nagyrészen Ferdinánd király érdeme. Azokat, a kik szerencéséek voltak, hogy hozzá mint emberhez is közelebb állhattak, a kiknek a festői murányi hegyek vidékén vele érintkezni megadatott, a legnagyobb hevületbe hozta a szeretetreméltó és lovagias uralkodó dicsősége. Így történt ez a nagyrőceiekkel is, akik előismerő hódolatuknak táviratban adtak kifejezést. A sürgöny a harcmezőn találta a királyt, aki nem késett arra azonnal válaszolni. A király Nagyrőce város polgármesteréhez a következő köszönő táviratot intézte:

„Sötét Kakas és hasznos Vashegy közötti kies város közönségének őszinte megemlékezése, melyet hadseregem dicsősége iránt kifejezett, mélyen megthott. Én ezért szívből mondok köszönetet az összes aláíró uraknak. Az oly szép távirat Drinápoly és Konstantinápoly közötti borzasztó véres küzdelmek közepette szabadságért és emberi jogokért sötétségben világosságért küzdve talált. Gondoljanak reám önök sokszor csendes völgyük öln, hol szívem s lelkemmel vagyok. Imádkozzanak érettünk, mert ügyünk igaz! *Murányi* gróf.”

Kinevezés. *Krayzell* Miklós budapesti kir. járásbíró, *Medveczky* Sándor kir. közjegyző veje, ki az itteni bíróságnál is működött — a budapesti büntető törvényszékhez törvényszéki bíróvá neveztetett ki.

Egyházmegyei törvényszék. A mult héten szerdán a kishonti ág. h. ev. egyházmegyei törvényszék tartott ülést Rimaszombatban a főgimnázium helyiségében *Medveczky* Sándor felügyelő és *Gyürky* Pál főesperes elnöklete alatt: két tegyelmi ügyben tartottak tárgyalást.

Szentségimádás. A rimaszombati kath. templomban a mult pénteken került a sor az évenként szokásos szentségimádásra, a mikor reggeltől estig ki van téve az oltáron a szentség, hogy a hívek különös tisztelettel járuljanak eléje.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN.

Lapunk mult számában már megemlékeztünk arról a szomorú hírről, hogy dr. *Kármán* Zoltán, lapunk volt szerkesztője és dr. *Kármán* Aladár munkatársunk testvére jobblétre szenderült. Az elhunyt derék, tehetséges, munkás férfiú megérdemli, hogy életrajzi adatait lapunkban közöljük.

Rimaszombatban, 1865. október 12-én született. Atyja *Kármán* Samu, a felvidéken messze

földön ismert s Gömörmegyében első és évtizedeken át egyetlen nagyműveltségű könyvkereskedő igen nagy gondot fordított neveltetésére. Az elemi iskolát és 6 gimnáziumi osztályt Rimaszombatban kitünő eredménnyel végezte — az elsők között is mindig első volt s már mint 5—6 ik gimnázista kiváló szellemi képességének, nagy olvasottságának fényes tanubizonyosságát adta s az önképzőkörben méltán feltűnést keltettek önálló dolgozatai. Már ekkor a Kazinczy ünnepélyeken több pályadíjat nyert. A 7—8 ik osztályt Egerben a jó hírű czisztercita rendű főgimnáziumban szintén kitünő eredménnyel végezte s az érettségi vizsgát is általános jeles osztályzattal tette le. 1884-ben iratkozott be a budapesti egyetemen a jogi pályára s a két alapvizsgát kitüntetéssel tette le. Különösen a római joggal foglalkozott előszeretettel s Vécsey Tamás egyetemi tanárnak kedvence volt. Mint első éves jogász a római jog köréből olyan értekezést írt, mellyel tanárait bámulatba ejtette s a jogtudori képesítésre is alkalmasnak minősítették tudományos dissertációját. Az érettségi vizsga után 1884. nyarán kezdte meg újságírói működését a Gömör-Kishont hasábjain, melynek ez időtől fogva lelkes és buzgó munkatársa volt s a nyári szabadságidő alatt mindig szorgalmasan dolgozott lapunknak. Később 1893-ban szerkesztője is volt egy ideig lapunknak és sok-sok értékes helyi érdekű cikket írt. — Munkatársa volt évek hossza során át az „Egyenlőség” nek, a „Magyar Figaro”-nak s a Rudolf trónörökös Görgényi Medveadászatáról írt német cikket a magyar lapok részére ő fordította le. Mint kezdő jogász nagybátyja: dr. Kármán Bertalan irodájában nyert alkalmazást s később vezetője lett az ügyvédi irodának, melyben 27 éven át dolgozott nagy tudással, páratlan szorgalommal és odaadással. Hosszu időn keresztül magántitkára volt Neményi Ambrus orsz. képviselőnek. 23 éve, hogy mognősült s boldog házasságából egy fia: *Kármán Gyula*, az Általános Takarékpénztár r. t. tisztviselője és két leánya: *Olga* és *Ella* származott. — Mintegy 2 $\frac{1}{2}$ év előtt munkás és tartalmas életében megrendítő esemény következett be. Mikor nagybátyja ügyvédi irodáját már át akarta venni, hirtelen megbetegedett, agyvérzést kapott s ez idő óta munkaképtelenné vált. Most f. hó 16-ikán tüdő- és mellhártyagyulladását kapott s a legmondosabb ápolás sem menthette meg a 47 éves férfit a haláltól, 23-án kiszenvedett. Halála őszinte részvétet keltett, mert a kik ismerték — szerették és becsülték a nagytudású, kiváló műveltségű és rokonszenves férfit, ki családjának méltó büszkesége volt. Temetése f. hó 25-ikén ment végbe Budapesten az Aradi-utca 41. sz. házból, hol az elhunyt és családja nagyszámu rokonai, jóbarátai és tisztelői jelentek meg. A központi új temetőben Weisz rabbi megható beszédben méltatta az elhunyt munkás és tartalmas életét. Az elhunytat özvegyén, fián és két leányán kívül kiterjedt rokonság gyászolja, kik között vannak nővérei *Lóay L. Mór*né (Budapest), *Lévai Izsóné* (Rimaszombat) és dr. *Kármán Aladár*, lapunk régi munkatársa, kinek számosan fejezték ki részvétüket, többek közt báró *Hazai Samu* honvédelmi miniszter is, ki az elhunytat nagyon szerette és nagyra becsülte.

Bányahivatali áthelyezés. A pénzügyminiszter a rozsnói kir. bányabiztossághoz Huszthy Géza bányajogászt, oraviczai bányaszküdtet, hasonló minőségben áthelyezte.

Halálozások. Tarcsai *Majzik* Miklósné, szül. *Glózer* Anna, a rimakokovai postamester neje életének 27-ik évében, november 23-án Rimakokován elhunyt. Temetése a múlt hétfőn volt Nyustyán. Az elhunyt urnót kiterjedt rokonság gyászolja.

Fráter Jenő, *Fráter* József pénzügyigazgatósági irodavezető fia a múlt héten elhunyt 18 éves korában. Két héttel ezelőtt betegen jött haza egy revelöntézetből, a hol hosszabb időt töltött. Csütörtökön temették.

Özv. *Fráter* Ignáczné szül. *Gelb* Mária hosszas szenvedés után f. hó 29-én 72 éves korában elhunyt. Dr. *Fráter* Samu ügyvéd, *Fráter* József pénzügyig. irodavezető, *Fráter* Mór kir. ügyészségi iktató, dr. *Fráter* Lajos ügyvédjelölt és *Fráter* Giza édesanyjukat gyászolják az elköltözöttben.

Budapesten *László* (Lefkovic) Albert pénz-

ügyminiszteriumi segédtitkár, kataszteri biztos — özv. Bródy Bertalané veje — f. hó 25-én 46 éves korában hosszas betegség után elhunyt.

Ünnepi vacsora. Vármegyénk nagynevű szülöttének, *Neogrády* Antal festőművésznek tiszteletére nagyszerű képképzőművészeti megnyitása napján, bizalmas jellegű ünnepi vacsora volt *Tóth* Béla építész mérnöknel, kinek művelteklü felesége *Schulek* Vilma a mesternek kedvelt tanítványa volt Budapesten a művészeti akadémián. A meghívott intelligens társaságnak kellemes élvezetet szerzett a mesternek finom zongorajátéka, a kit dr. *Veress* Samu főgimnáziumunk sokoldalú igazgatója kísért művészi hegedűjátékával.

Hubay jubiláris hangversenye Losonczon. A losonci „Magántisztviselők Egyesülete” felkérte *Hubay* Jenőt, a most jubilált világhírű művészünket, hogy Losonczon egy jótékonozó szolgáló hangversenyen közreműködjen. Az ünnepelt nagy művész készségesen engedett a felkérésnek s deczember hó 14-én a losonci „Vigadó” hangversenytermében megtartja jubiláris hangversenyét. *Hubay* Jenőn kívül közreműködnek még a hangversenyen: *Rácz* Ena énekművésznő, *Dienzl* Oszkár zongoraművész és *Szigeti* József *Hubay* kiváló tanítványa. A ritka művészeti esemény nemcsak Nógrádmegyében, hanem a szomszédos vármegyékben is élénk érdeklődést kelt. A hangverseny után tánc következik. A kik meghívókra igényt tartanak, forduljanak *Gergely* Ferencz főrendező urhoz Losoncra.

Zuhanás a halálba. A városunkbeli származású *Biró* László feleségét, született *Balázs* Irmát — kinek szép hirnévnek örvendő nőiruha varrodája volt Budapesten — esztendőök óta súlyos idegbaj gyötörte. Férje szanatóriumba akarta elhelyezni, de az asszony semmiképpen sem akart ebbe belemenni. F. hó 21-iki éjszaka álmatlanul töltötte az idegbajos asszony a Koronaherceg-utca 10. számú házban, a második emeleten lévő lakásán. Reggel hét órakor kelt fel, felöltözött. Odaszólt férjének: Isten veled, Laczi! — Ezzel rohant kifelé. Férje utána szaladt, de nem tudta elérni az asszonyt, a ki a folyosó karfáján átvette magát. A szerencsétlen teremtés holtan terült el az udvar közvetlen.

A képképző látogatói. A múlt vasárnap délelőtt a *kath. olvasókör* tagjai tisztelettel keresték föl *Neogrády* Antal képképzőművészt; pénteken délután pedig a *polgári olvasókör* tagjai szintén nagy számmal együttesen keresték föl a tanulságos és érdekes művészi tárlatot.

Ellenőrző konferencia. Így hívják azt a gyűlést, a melyet tegnap tartottak a rimaszombati főgimnáziumban. Ezen sorba veszik az összes tanulókat és megállapítják: ki esik tanulás vagy magaviselet tekintetében rovás alá? Ezeknek a szülőit értesítik az osztálytanárok, hogy a félév vége előtt még fokozottabb szorgalomra, javulásra intsek fiaikat.

Kereskedelmi és iparkamarai ülés. A miskolci kereskedelmi és iparkamara decz. 5-én, csütörtökön d. u. 3 órakor teljes ülést tart saját helyiségében. Az ülés tárgyai közt megyénket érdeklők a következő dolgok: Garamszécs piaci helypénzdíjszabása. — Sajópuspökii hidvámdíjszabás. — Csizfűrdő kérése második kiterő vágány és új állomásépület létesítése iránt. — Végeladás engedélyezése iránti kérvény: *Hauer* Sándor, Dobsina.

Késelő bányászok. *Hornik* József bányásznak f. hó 17-én lakodalma volt Dobsinán. Ezt az alkalmat régi háragosai, *Szkálszky* János favágó, *Kacsala* András, *Jakubcsák* János és *József* bányászlegények arra akarták felhasználni, hogy leszámoljanak vele. Ejtéltájt tehát berohantak a lakodalmas házba s bicskával nekítámadtak a mulatózóknak, miközben többeket, így özv. *Hornik* S.-nét megsebesítettek. *Hornik* Samu rendőr, a ki anyját védelmezte 3 helyen sebesült meg. *Gömör* Samu szolgálatban álló rendőrnek pedig a köpenyét hasították föl.

Apolló-színház. Mozink a múlt héten is működött három napon, u. m. szombaton, vasárnap és szerdán. Műsora elég érdekes volt, de bosszantó a képek gyakori szakadása. Közönség csak feles számmal látogatta az előadásokat.

A rimaszombati Otthon Társaskör deczember 7-diki hangversenye iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg városunk társadalmában, úgy a szereplők művészi hírneve, valamint a szokatlanul tartalmas műsor következtében, mellyel hivatva vannak a szereplő művészek közönségünknek kiváló zenei élvezetet nyújtani. A két női szereplő közül *Kolbay* Sári, közönségünk ünnepelt kedvence, kinek művészi játékában már gyakran volt alkalmunk gyönyörködni, míg a messze idegenből hozzánk jövő *Elfriede Ferster* koncert-énekesnő, kellemes, iskolázott hangjával nem egyszer vitta ki a bécsi közönség tapsait úgy, hogy méltán tekinthetünk fellépésük elé a legnagyobb várakozással. De nem csekélyebb érdeklődés előzi meg *Somogyi* Mór zongoraművész, conservatoriumi igazgató, valamint *Istók* Barnabás hegedűművész szereplését. *Somogyi* Mór zeneirodalmunk s művészetünk oszlopos tagja, ki zongoraművészi-, tanári- s írói működésével tette ismertté nevét. A bécsi zenede zongora-művészeti és zeneszerzési osztályának fényes eredménnyel való elvégzése után szombathelyi, majd budapesti nagyszerű működésével a legkeresettebb zongora-tanárok egyikévé lett, kinek miniszteri engedéllyel alapított zenekonservatoriumát a legfényesebb tehetségek keresik fel — művészi kiképzetésük czéljából. Zeneirodalmunkat is több hatásos zongoradarabbal és komoly irányu, művészi dalokkal gazdagította. Művésztársa, a gömőri *Istók* Barnabás az ifjabb művész generáció egyik rendkívül tehetséges, szimpatikus tagja. Az országos m. kir. zeneakadémián feltűnést keltő képességeivel kitüntetések közt nyerte el a művészi oklevelet s most ugyanott a tanári oklevél megszerzésén fáradozik. Az estély tartalmas műsora a következő:

I. sz. 1. *Arie der Magdalena aus der Oper: Der Evangelimann*, v. W. Kienzl. — 2. *Arie der Delila aus der Oper: Samson u. Delila* v. Saint-Saens. Énekli: *Elfriede Ferster*. Zongorán kíséri: *Kolbay* Sári.

II. sz. F. Liszt *Rhapsodies hongroises* 2 iéme. Zongorán előadja: *Kolbay* Sári.

III. sz. *Weber-Liszt*, Hangversenymű Op. 79. (A költő bucsuja, a távollét izgalmi, induló, a viszontlátás öröme.) Zongorán előadja: *Somogyi* Mór.

IV. *Grieg* Op. 45. C-moll szonáta. (1. Allegro molto ed appassionato. 2. Allegretto espressivo alla Romanza. 3. Allegro Animato.) — Hegedűn előadja: *Istók* Barnabás.

V. sz. 1. *Schmerzen*. Lied v. Richard Wagner. 2. *Weyla's Gesang*. Lied v. Hugo Wolff. 3. *Heimliche Aufforderung*. Lied v. Rich. Strausz. Énekli: *Elfriede Ferster*. Zongorán kíséri: *Kolbay* Sári.

VI. sz. 1. Liszt, *Tell* nyitány, Koncert Paraphrase. 2. *Raff*, *Capriccio brillante*. 3. *Wagner* *Taussig*, *A wallkürök* rohama a *Niebelungok* gyűrűjéből. Zongorán előadja: *Somogyi* Mór.

VII. sz. 1. *Beethoven*: Menuett. 2. *Mattheson*: Air. 3. *Hubay*: Poem. 4. *Pergelesi*: Aria. 5. *Gessec*: Gavotte. Hegedűn előadja: *Istók* Barnabás. Zongorán kíséri: *Kolbay* Sári.

VIII. sz. *Wagner*, *Rienzi* nyitány. Zongorán 4 kézre előadják: *Kolbay* Sári és *Somogyi* Mór.

Vizsga a bábaiskolában. A rimaszombati megyei közkórházzal kapcsolatos alsófoku bábaiskolában f. hó 29-én tartották a vizsgálatokat, a melyeken 13 növendék állott ki tudásáról bizonyosságot tenni. A vizsgát dr. *Löcherer* Tamás közkórházi igazgató-főorvos vezette és azon jelen volt dr. *Meskó* Miklós megyei főorvoson kívül *Nógrádmegye* főorvosa dr. *Okolicsányi* János és *Hontmegye* főorvosa dr. *Kovács* *Sebestyén* Endre; — a jelenvolt orvosok a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak a vizsga eredményéről.

A polgármester évi jelentése. Megjelent a Szabadalmas Rimaszombat r. t. Város 1911. évi közigazgatási állapotáról szóló jelentés. Az év kiválóbb eseményei közt méltatja *Szomolnok* Antal érdemeit, fejtegeti a *Rimaszombat*—*poltári* vasutépítés ügyeit, a melyhez a város 440000 kor. költséggel járul, szól a *Rimaszombat*—*ratkói* vasut ügyéről, a *vízvezeték- és csatornázásról*, a *városi villamos-telep* elkészüléséről, id. *Rábely* Miklós lapunk kiadójának az arany érdemkereszttel kitüntetéséről ir méltányoló sorokat és megemlíti, hogy a *népszámlálást* 14 nap alatt a legnagyobb rendben hajtották végre.

Ezenkívül sok fontos adat van a terjedelmes jelentésben, a melyre alkalomadtán még visszaterünk.

Ifjuságunk a Neogrady képkiallitáson. A mult esütörtökön délben 12 óraker a rimaszombati főgimnázium felsőbb osztályu tanulói (V—VIII.) tanári vezetés alatt megtekintették a vármegyeház nagytermében Neogrady Antal képkiallitását, a mi az ifjuság műizlésének fejlesztése szempontjából bizonyára a legjobb hatással volt. Az ilyen szemlélet többet ér egy sereg elméleti magyarázatnál, hát még ha a szemléletet megfelelő magyarázat is követi. Ugyancsak megtekintik a képkiallitást a polgári leányiskola növendékei is.

Bányaszerencsétlenség. *Stulajter Péter* bányamunkás folyó hó 16-án Szuhabánya községben fekvő bányában bányaszerencsétlenség következtében meghalt. A hulla boncolását 28-án dr. *Zehery István* kir. törvényszéki és dr. *Linberger Albert* orvos végezték. A nyomozás folyamatban van aziránt, hogy kit terhel a gondatlanságból eredő büncselekményért a felelősség?

Sárosak a gyalogjárók. Hogy az utca közepén térdig érő sár van, az már nem újság Rimaszombatban, — de hogy a gyalogjárók kövezetén is egész expedíció végigmenni esős időben, az újabb, idei dolog. Ezen a bajon azonban lehetne segíteni egy kis gonddal. *Főkérjük a rendőrséget, hogy a gyalogjárók kövezetének a sártól letisztítására szigoruan ügyeltesen föl és büntetéssel is szorítsa rá az illetőket a házak melletti gyalogjárók tisztántartására.* Így majd elmehetünk az utcán bokáig érő sár nélkül.

Mükedvelő előadás. A tiszolci mükedvelők deczember 8-án a „Városi nagyvendéglő” nagytermében jótékonycélu mükedvelő előadást rendeznek. Előadják *Guthi és Rákosi: „A képviselő ur”* címü bohózatát. Kezdeté este 8 óraker. Belépő-díj: I. hely 2 kor., II-ik 1 K 20 fill., állóhely 60 fill. Szünetek alatt és előadás után zene.

Bonczolás Sajógömörön. Szöke András vőnek állt be idb. Majoros János sajógömöri gazdához, a kinek a leányát nőül vette. Majoroséknak nem tetszett, hogy a vő, a ki egyébként szorgalmas, munkás és előzékeny, jóakaratu ember volt, szeretett elmulatni és szívesen találkozott barátaival a koresmában és szövetkezetben. Ezért felesége és apósa több szőr szemrehányást is tettek neki és folyó hó 26-án este 6 óra tájban, mikor Szöke András fuvarból hazatérve, ismét a koresmába tért be, felesége érte ment s otthon az udvaron szóváltás keletkezett közöttük, miközben Szöke András a feleségét az istálló falához szoritotta és dulakodni kezdett vele.

A jelenlévő após, id. Majoros János ekkor felkapott egy hámfát és azzal kétszer ugy fejbe ütötte vejét, hogy az rögtön halva maradt az udvaron. Folyó hó 29-én *Feledy Ferencz* kir. járásbíró, dr. *Zehery István* törvényszéki orvos és dr. *Goldblatt Géza* tornaljai járásorvos, valamint *Lehoczky Márton* kir. alügyész kiszáltak a helyszínére, mikor is a bonczolás foganositva lett s megállapították, hogy a Szöke András halálát a fejére mért ütések következtében létrejött koponyarepedés idézte elő. Id. Majoros Jánost a csendőrség letartóztatta és a törvényszéki fogházba szállította.

Idők jele. A lapokban olvassuk, hogy Déva város vezető emberei elhatározták, hogy az idei farsangban minden nyilvános mulatságtól és költéséges összejöveteltől tartózkodni fognak, azokat megakadályozzák, hogy így a drágaságtól sujtott és inséges közigazdasági viszonyok közt élő közönséget megkímélik a fölösleges kiadásoktól. Bizony ez is az idők jele, mikor ilyen józan és komoly álláspontra helyezkedünk!

A cukor ára. A fővárosi lapokban már több mint egy hónappal ezelőtt közölték, hogy a cukor árát a gyárosok 30 fillérral leszállították. Nálunk még eddig csak 8 fillérral lett olcsóbb a cukor kilója; ugy látszik, hosszabb időre van szükség, míg a hir a maga teljességében hozzánk jut!

Zongoratanitást, házhoz járva, kiváló eredménnyel, mérsékelt díjazás mellett tanít *Hagelbauer György.* Lakása Rimaszombat Rózsa-utca 12. sz. a.

Hidvégi szintársulata a mult héten Rozsnyón játszott közepszerű pártolás mellett s onnan Zsolnára megy az Első Magyar Stagione szintársulat.

Halott az erdőben. *Baronyák Miklóst* folyó hó 24-én a dobsinai határban fekvő Szi-chiverk nevű erdőben halva találták. A hulla bonczolását 25-én dr. *Heincz Hugó* és dr. *Adriányi János* orvosok végezték. A nyomozást elrendelték, hogy nem forog-e fenn büncselekmény?

Bérlet az Apolló-színházban. A közönség szórakozására valóban nagy anyagi áldozatok árán létesült Apolló-színház a kezdet nehézségein sikeresen átesvén, a vidék egyik legjobban felszerelt ezen mozgófénykép-színháza előadásainak sorozatán a legújabb s legsikerültebb felvételeket mutatja be. A semmi áldozatot nem kiméllő tulajdonos a közönség előnyére és kényelmére a színházban deczember 1-től bérlet-rendszert is léptetett életbe s eszerint 12 drb. — tetszés szerint bármelyik előadásra igénybe vehető — bérlet jegy a páholyban 7 személyre 65 korona, páholyülés 1 személyre 11 korona, I. hely 9 korona, II. hely 7 koronáért kapható. A tulajdonosnak közönségünk érdekében tett ezen ujtása bizonyára a színház fokozottabb mérvben való látogatását, a méltán megérdemelt figyelmesebbmenő pártfogást vonja maga után.

A legszebb karácsonyi ajándéktárgyak a legolcsóbban

Valaszky Rezsónél kaphatók.

Gondatlan szülők. *Lörincz Irénke* 1 éves kislánya Kecsön f. hó 21-én a forró kályhára esett és iszonyu kínok között meghalt. A hullát f. hó 22-én bonczolták fel dr. *Gaál Gusztáv* tisztí járási orvos és dr. *Goldblatt Géza* körorvos. A gondatlan szülők ellen megindult az eljárás.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

Adomány. Özv. *Enyedi Miksáné* urnó 20 koronát adományozott az izr. nőegyletnek. Nemesszívü adományáért ez uton is hálás köszönetet mond az *Elnökség.*

Névnapi megváltásul a „Napközi Otthon javára özv. *Szabó Károlyné* 10, *Institúrisz* Endre 10 koronát, a folyó kiadásokra *Reisz József* 4 koronát adtak. Köszönettel nyugtázza *Dr. Marikovszkyne.*

A Gazdasági Egyesület irodájának áthelyezése. A „Gazdasági Egyesület” igazgató-választmánya legutóbbi ülésében elhatározta, hogy az egyesület titkári hivatalát a szövetkezeti székházból áthelyezi, mert ott az irodahelyiségek az egyesület és a szövetkezet személyzetének elhelyezésére nem bizonyultak elegendőnek. Az egyesület és a szövetkezet között az eddigi kapcsolat ezentul is megmarad s ha sikerül az egyesületnek a vármegyei muzeum egyesülettől a szövetkezeti székház alatt levő telket megvásárolni, a jövő évben a jelenlegi épületre emeletet fognak építeni a gazdasági egyesület hivatalos helyiségeinek elhelyezése céljából. — Addig azonban a gazdasági egyesület titkári hivatala az *Andrássy-utca* 7. szám alá helyeztetett át folyó évi november hó 1-től kezdődőleg. *Telefon-száma* 26. A gazdasági egyesületi s azzal összefüggő ügyek, ugymint: tagsági, tenyésztelés-kiosztási, tejszövetkezeti, állatbiztosítási, háziipari stb. ügyek itt nyerne elintéztést, míg a szorosan vett üzleti ügyek: gép-, vetőmag- és áru-eladások az egyesület Gép-, Áru- és Vetőmagértékesítő Szövetkezetének üzlethelyiségében bonyolítatnak le. *Az áruszövetkezetnek telefon-száma* 45.

CSARNOK.

A szerzetes.

Lomhán pislog a templomi méces
Czella falára verődik a tény
Ifjú benzés küzd teli véres
Gondolatokkal láza hevén.

Fájdalmát enyhíteni vigasszal
Ágyánál ül a püspök-anya:
„Meggyógyulsz — Gyula — még a tavasszal,
Meggyógyít Urad akarata!”

Püspök-atyám! köszönöm szavaid s a
Meváltóra könyörgöm, a bün
Szennyétől, hogy megszabadítsa
„Lelkem az Úr teveled... s szeme hün

Rászögeződik a püspök-atyára:
„Lelked előttem tárd ki igaz,
Hü bizalommal, hisz' akarata
Öneki jut számodra vigasz!”

„Ah! lelkemhez tán kegye nincs is!
Szörnyü a bün, mit elkövete...
Jól mondá Brennus: „Vae victis!”
Veszve a lelkem szüzi becse!

Mult héten történt, hogy a kertben
Vergiliust olvastam a vad
Rózsa lugasban, ahol legszebben
Töltém mindig napjaimat.

Várva, vigyázva virág fakadását,
Lesve, hogy él az erdei vad,
— Mert kertünk erdőbe megy ott át —
Estve figyeltem a csillagokat.

Vágyva kutattam e szörnyü világot.
Ah! de a titkát sohse lelem!...
S mint olvastam, a cserje kivállott
S egy gyönyörü szüz lépe élém.

Ép a tavasz rügyeit bontá s a
Tájt besugárzá májusi nap,
Május hója: virág fakadása
Tőled új éltet a földteke kap!

Szép volt, mint maga cypruszi Vénusz,
Tagjain ördögi báj lakozott
S lelkemet — irgalmaz nekü Jézus!
Elragadák vad indulatok.

Arca, miként a homéroszi hajnal
Rózsás; rajta az asszonyi vágy...
Óh Erikám! bár csókos ajakkal...!
Hah! Sátán! nyugton soh' se hágy.

Átkod?!... S elmondá, hogy az erdőn
Eltévedt eprészve. Azért
Földre szögezve szemét olyan esdön
Kért, hogy az utra vezessem! A vért

Mind a fejembe löké a kísértés
Es felüté trónját Luczifer
Lelkemben — habozék — ő kért — és
Én felelek: „Hát jó! nosza jer”.

S elvezetém az erdei úton
Tisztás helyre, ahol csak a vad
Jár olykor, s szóltam: „Nosza húgom,
Hogy fizeted szolgáltatomat?”

Hogy kivezettelek, annak az ára:
Csók, hogy fáradozék: ölelés,
Hogy meg nem esalattál: ...! „Soha! bárha
Szivem kell, hogy járja e kés!”

Tomboltak lelkemben a vágyak
S elragadám a kezéből a tört:
Engedtem sátáni szavának,
Meghódoltam az ördög előtt!

Tiszta valál te, miként a virágszál,
Mint csobogó, hüs réti patak,
Mint harmat, liliumra ha rászáll...
— Jött Luczifer! — győzött a salak!

Óh érzem, hogy tudna szeretni
Lelkem is azzal a tiszta, igaz
Platoni érzéssel — s odavetni
Lábad elé, amit az

Úr a szivembe beolta! Világot,
Nem, — de a csillagokat s az eget
Tiprom lábam alá s a világok
Kincsét nyujtom mind teneked!!

Vagy megrontom az égi hatalmat
S roncsain ülök a nászszakomát! . . .
Nem! — Luczifer! sátáni uralmad
Döntöm meg s letöröm koronád!!

S üdvözülést hoz az emberiségnek
Harczi babér koszorúzza fejem!
S hol most bűn s nyomor átkai égnek
Boldogság fakad lépteimen! . . .

Mert sátán okozá a bukásom
Vénusz alakját hordva magán!
Úgy biz', most már tisztán látom.
Hát! Luczifer maga volt e leány!! . . .

Ördög?! . . . mekkora ellenmondás!
Lelkem úgy érzi, hogy angyal e nő,
Ámde az ész; ez az undok kontrás
Hirdeti, hogy sátán vala ő!

S üdvözülést ígér noha lelkem,
Élmém poklokkal fenyeget!
Óh Uram! hogy kell erre felelnem?
Püspök-atyám van-e rá felelet?

— Csönd. — A fejét tenyerébe lehajtja
Gondolatokba merülve a pap
S régi idők rózsás illatja
Mágus erővel a szívébe csap.

S halvány konturokban eléje
Tűnt egy finom női alak
És mint angyalok égi zenéje
Egy nótázó szüzi ajak.

És az eszébe jutott a kegyetlen
Küzdés: megtékezni a szív
Forró érzelmét, mikor ebben
Ifjú éltünk édene hív.

S szölt: „Angyal volt . . .! Ám ha a lelked
És a kevély ész pártra szakad,
— Bárha ez érvet az évrre felelget --
Mindig előbbinek adj igazat!

Angyal volt Erikád bizonyára
És plátói szerelmed erény!
Bűnődnek lefizetve az ára,
Erre a mennybe is esküszöm én!

S elsimulnak a szörnyű vonások
Búnak öröm felváltja helyét,
Hogy szétfoszla az ördögi átok! . . .
S lágyan az ifjú lecsukja szemét.

. . . Lomhán pislog a templomi méceses
Czella falára verődik a fény . . .
Ifjú benzés meghalt édes
Gondolatok közt láza hevén.

Horváth Barna.

Szerkesztői üzenet.

Munkatársainkhoz. Tisztelt munkatársainkat kérjük, hogy nagyobb közleményeiket úgy sziveskedjenek be- küldeni, hogy mi azokat csütörtök délig kézhez vehessük, a kisebb tudósításokat pedig pénteken délig megkaphassuk.

L. Gy Szendrőlád. A küldeményt köszönjük, besoroztuk a karácsonyi közlendők sorába.

H. B. Budapest. Nem mindig lehet akkor közölni valamit, a mikor érkezik, mert a helyi aktuális dolgok sokszor kiszorítják a már kiszedett kész cikkeket.

Eladó.
Rimaszécson egy szép 4 szobás uri lakás és egy 2 szobás kisebb ház mellékhelyiségekkel és tágas belsősséggel együtt eladó. Értekezhetni a tulajdonossal:
Dr. Batta Pál ügyvéddel Rimaszéc.

ELADÓ HÁZ.
Kossuth-utca 41-ik számú ház — vízvezeték bevezetve — szép nagy udvar és kerttel, **azonnal eladó.** —
Értekezni lehet a tulajdonos: 4—
ANDRÁSI LÁSZLÓ fényképésszel.

Gyakorlott ügyvédi irnokot
keresek. Fizetés megállapodás szerint
Dr. Batta Pál ügyvéd, Rimaszéc.

Kiadó üzlethelyiség
A város legforgalmasabb helyén, a főter közelében, **II. Rákóczi Ferencz u. 10. szám** alatt levő teljesen ujonnan épült sarok emeletes épületben egy üzlethelyiség raktárral együtt azonnal kiadó.
Értekezhetni lehet: 19—*
LIPTHAY LÁSZLÓ tulajdonossal.

Eladó ház.
Tompa-utca 20. szám alatt levő lakház szabad kézből eladó.
Értekezni lehet: **Rákóczi-utca 11. szám alatti házban.**

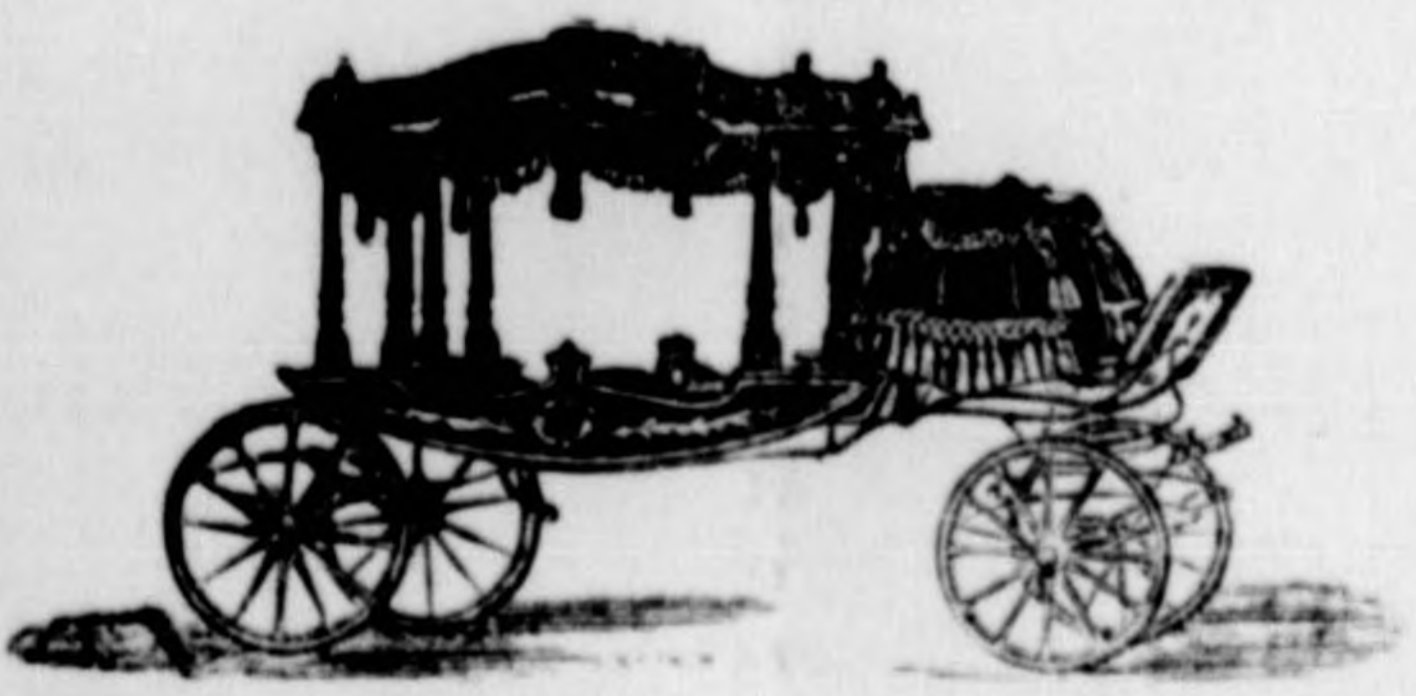
Hirdetéseket
mérsékelt áron
e lap részére
elfogad
a kiadóhivatal
Tompa-utca 10. és
Ifj. RÁBELY MIKLÓS
könyv- és papirkereskedő
Deák Ferencz-u. 20. sz.

Meglepetésül.
Minden családban a legértékesebb :: és legbecsesebb egy szép ::
nagyított fénykép,
kérem ennél fogva mindazokat, kik **karácsonyra** ilyet óhajtanak, engem becses megrendeléseikkel szerencséseltetni. — Egy nagyított kép ára: **5 kor.-tól feljebb.** Bár igen olcsó, de mégis művészi kivitelű. 5—* Tisztelettel:
ANDRÁSI LÁSZLÓ, fényképész.

Hirdetmény.
6769. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a feledi volt urbéreszek közös legelőjének egyénekenkénti felosztásának az 1889. évi 45041. és 20320—904. I. M. számú rendeletek értelmében leendő telekkönyvezése céljából a tárgyalást a tényállás kérdésében érdekeltek meghallgatására **1912. évi deczember hó 18.,** esetleg következő napjainak délelőtti 10 óráját **Feled** községébe a községi bíró házához Mészáros István kiküldött bíró elé kitüzi.
Ennél fogva felhívja mindazokat, kik az ügyben érdekeltek, hogy a kitűzött határnapon a kiküldött előtt annál inkább jelenjenek meg, mert a tárgyalás elmaradásuk esetén is meg fog tartatni és a közös legelő illetőségéből ki osztott részek telekkönyvezése tekintetében a további intézkedések a hivatalból kiderített tényálláshoz képest fognak megtétni.
Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, 1912. november 11. napján.
3—3 **Mészáros, s. k. kir. trvszéki bíró.**

Eladó vendéglő
Egy lehető legforgalmasabb vendéglő- és kocsma helyiség, lakház és különféle üzleti- és gazdasági mellékhelyiségekkel, örök áron eladó. — Bővebb felvilágosítást nyújt: maga a tulajdonos helyben **Poltáron,** (Nógrád-megye, vasuti állomás.) 5—10
KOVÁCS MIHÁLY.

SOÓS GYULA és TÁRSA
temetkezési vállalata Rimaszombat.
Allandóan **nagy raktárt** tart **ko-**
porsókban u. m. fa, utánzott és valódi ércben.
Szemfedőkben: tarlatán, bobinett, selyem-illusion és selyemgázban.
Halotti lepedőkben: cambrie, szatén, atlasz és noblesz-selymekben.
Sirkoszorukban: bámulatra méltó nagy választék.
Ajánlkozik temetések rendezésére egy helyben mint vidéken a legegyszerűbb kivitelű a legdiszesebb kivitelig. 6—6
Gyászjelentések elkészítése és azoknak szétküldése csupán önköltségi áron számíttatik fel.

Helypénzszedési-jog árverés.

4102. sz. — **Rozsnyó** város polgármesteri hivatala közhírré teszi, hogy a város **vásári helypénzszedési-jog bérlete** 1913. évi január hó 1-től számítandó 3 (három) egymásután következő évre 4822 kor. kikiáltási ár mellett nyilvános árverésen a **folyó évi december hó 12-én, délelőtt 9 órakor a városházán** (polgármesteri hivatal) bérbe fogja adni.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzül letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok bánatpénzzel az árverés megkezdéséig elfogadtatnak.

Az árverési feltételek az érdeklődők által a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Rozsnyó, 1912. november hó 25-én.
1—2 **Dr. Pösch,** polgármester.

Hirdetmény.

A Gömörmegyei Nép- és Iparbank

1913-ik évi január hó 1-étől minden állandó betét után 5% kamatot fizet.

Rimaszombat, 1912. november 21.

2—3

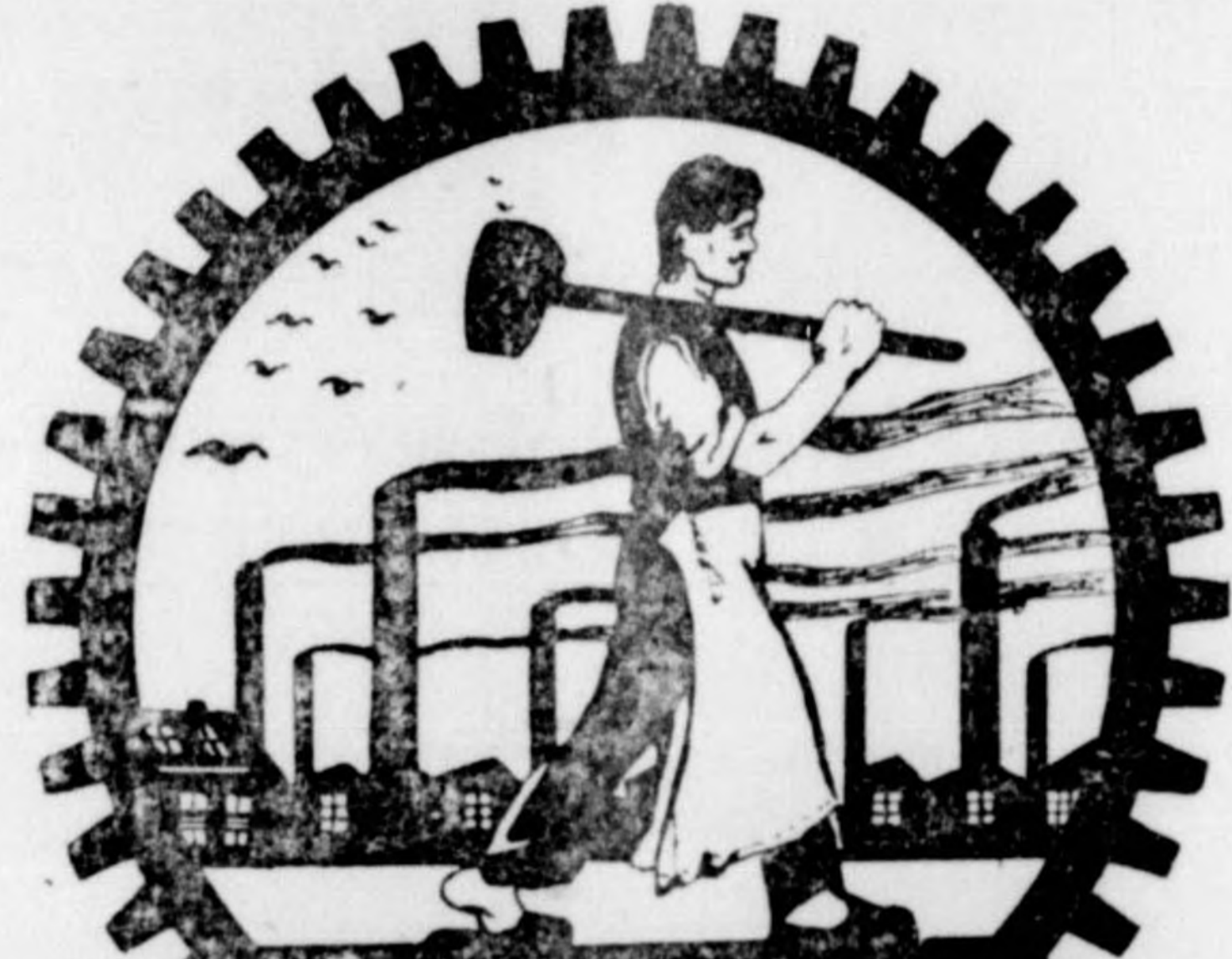
Igazgatóság.

Tanulóul.

egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**: továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud — **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **id. Rábely Miklós és Fia** rimaszombati könyvnyomdájába és könyvkötészetébe.

ELADÓ EMELETES HÁZ.

Rimaszombatban **Kossuth-u. 24. sz.** ház, melynek földszintjén **két bolt helyiség** és egy lakás, az emeleten pedig egy 4 szobás lakás van, a hozzátartozó mindenféle mellékhelyiségekkel szabad kézből eladó. — A vételár- és feltételek felől értekezni lehet ugyanott **Gondkievits Ferenczné** tulajdonossal. 12—*

JELLENLEG
LEGJÓBB TAKAREKTÜZHELYEKET
GYARTJA!

HLOZEK JÁNOS CÉG
RIMASZOMBAT, TELF. 47

50% TŰZELŐ

KÉPES ÁRJEGYZÉK ÖT PÉNZRE

Hirdetmény.

5773. sz. — Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a Rimaszombati Takarékpénztár és csatlakozó társai végrehajthatóknak íj. Vojtkó János és íj. Kristály János végrehajtást szenvedők elleni 120 korona stb. tőkék s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. és következő §-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő, Dobóca községben fekvő s a dobócai 55. sz. jtkvben A. I. 2—15. sorsz. alatt foglalt s íj. Vojtkó János nevében B. 16. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra az 1732 kor.; az ottani 28. sz. jtkvben A. I. 2—28., 29., 30. sorsz. alatt foglalt s ugyanannak nevében B. 26. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra az 1199 korona;

az ottani 175. sz. jtkvben A. I. 2. sorsz. alatt foglalt s ugyanannak nevében B. 7. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra a 410 korona és

az ottani 286. sz. jtkvben A. I. 1. sorsz., 12. hrsz. alatt foglalt s íj. Kristály János nevében B. 3. tétel alatt vezetett ingatlan jutalékra az 510 korona becs., illetve ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1912. évi december hó 2-ik napjának** délelőtti 10 óráját Dobóca községbe, a községi bíró házába tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adni.

Jelen árverés által a dobócai 28. sz. jtkvben C. 17. tétel alatt özv. Vojtkó Jánosné született Cziprusz Mária javára bekebelezett özvegyi jog nem érintetik.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 173 kor. 20 f., 119 kor. 90 f., 41 K és 51 k. nát készpénzben, vagy az 1882. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkönyvi hatóság 1912. évi szeptember hó 12. napján.

Mészáros, s. k. kir. trvszéki bíró.

RÁBELY MIKLÓS és FIA

:: **könyvnyomdája és könyvkötészeté** ::

Telefon-szám 52.

RIMASZOMBAT,

Erzsébet-tér 9.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok, kimutatások stb., stb.

Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok.

Pénzügyintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-ivek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák stb., stb.

Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intő-levelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb.

Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek stb., stb.

Könyvkötészetünk: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.

**Ajánlják a leg-
újabb rendszerű
gépekkel felsze-
relt, modern be-
:: rendezésű ::
könyvnyomdájukat,
könyvkötészetüket,
minden e szakba
vágó munkák
pontos, gyors és
izlésteljes kivite-
lére a legjutányo-
sabb árak mellett**